

Mál nr. 540/2012
M og
Vátryggingafélagið V v. málskostnaðartryggingar

Málskostnaðartrygging. Ágreiningur um hvort M sé eigandi fasteignar þ. 4.7.2012.

Gögn.

1. Málskot móttengið þ. 6.12.2012 ásamt fylgiskjöllum 1-4
2. Bréf V dags. 11.1.2013 ásamt fylgiskjali

Málsatvik.

M var aðili að dómsmáli varðandi útgreiðslu bóta vegna vatnsréttinda vegna Kárahnjúkavirkjunar og fékk M greiddar bætur samkvæmt niðurstöðu dómsins. M var gert að greiða fjármagnstekjuskatt vegna bótanna sem hann fékk tildæmar og sættir M sig ekki við það og hyggst höfða mál þar sem hann vill láta reyna á rétt sinn til endurgreiðslu oftekinna skatta og krefst þess að málskostnaður hans verði greiddur úr málskostnaðartryggingu sinni hjá V. M vísar til þess að málið sem um ræðir varði skattalega stöðu hans. Einnig er vísað til þess að M hafi ekki verið eigandi fasteignar sem málið varði frá 2002 og þess að langsótt sé að rýra tryggingarvernd M þar sem liðin séu um 10 ár frá því að M átti fasteign. V hafnar bótaskyldu þar sem ágreiningur sá sem málskotsaðili stendur í varði hann sem fasteignareiganda enda væri málið ekki til staðar ef M hefði ekki átt tiltekna jörð. Þá vísar V til vátryggingaskilmála grein 25.9 þar sem fram kemur að vátryggingin bæti ekki málskostnað sem varði vátryggðan sem eiganda fasteignar.

Álit.

Mál það sem um ræðir og M hyggst bera undir dómstóla varðar hann sem eiganda fasteignar. Hefði M ekki verið eigandi nafngreindar bújarðar á sínum tíma hefði hann ekki átt rétt á bótum þeim sem honum voru tildæmar og fjármagnstekjuskattur lagður á. Þar sem vátryggingaskilmálar mæla ótvírætt fyrir um það að tryggingin taki ekki til mála sem varði vátryggingataka sem eiganda fasteignar á M ekki rétt á bótum úr málskostnaðartryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr málskostnaðartryggingu sinni hjá V.

Reykjavík 29.1.2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.